

Најчешће постављана питања

У наставку можете пронаћи најчешћа питања у вези са информационим систем еИнспектора.

- 1. Уколико Служба за извршење није извршила решења којима је надзираним субјектима наложено уклањање (нпр. башта угоститељских објеката) може ли инспектор следеће године поново донети решење за уклањање које се односи на исте објекте/ствари и потпуно исто чињенично стање.**

Претежу разлози да се може сваке године извршити инспекцијски надзор у односу на исти објекат – нпр. башту угоститељског објекта постављену без прописаног одобрења или рекламни пано постављен без прописаног одобрења. У поступку инспекцијског надзора утврдиле би се одлучне чињенице, донело решење којим се налаже уклањање и, ако извршеник не би спровео извршење решења, то извршно решење би инспекција проследила служби за извршење. Пошто се постављање башта угоститељских објеката везује за одобрења која се издају за сваку годину, то говори у прилог томе да се и овај инспекцијски надзор, који врши комунална инспекција, а којим се проверава да ли су баште постављене са одобрењима врши сваке године, па тако и, односно тим пре и у односу на башту која је претходне године постављена без одобрења. Протеком године за коју се издаје одобрење и наступањем нове, сматрамо, мењају се одлучне околности решене инспекцијске управне ствари и стичу се услови за нови поступак инспекцијског надзора, ново извођење доказа и доношење решења. Чињеница да претходно донето решење није извршено кроз управно извршење је одвојена ствар од услова да се спроведе нови поступак инспекцијског надзора, при чему поступак инспекцијског надзора и поступак управног извршења су два засебна правна поступка. Инспектор, у складу са чланом 42. став 2. Закона о инспекцијском надзору, прати извршење решења и о томе подноси периодичне извештаје руководиоцу. У управном извршењу би, мишљења смо, требало спојити неизвршене предмете који се односе на исту предмет, ствар или објекат (нпр. исту башту) и, када се стекну услови, спровело би се јединствено извршење. Ако је, пак, у питању ствар/предмет који се не везује за период (нпр. за годину), као што су баште угоститељских објеката и годишња одобрења, него је у питању трајна мера, мислимо да ту не би требало сваке године вршити инспекцијски надзор и доносити истоветна решења, јер је та управна ствар решена, али није извршена. Инспектор би у том случају, у складу са чланом 42. став 2. Закона о инспекцијском надзору, пратио извршење, односно неспровођење извршења и извештавао руководиоца о томе.

- 2. Који закон треба применити када надзирани субјекат не изврши решења комуналног инспектора којим му је наложено да нпр. уклони башту угоститељског објекта. Казнене мере предвиђене су одредбама Одлуке о комуналној инспекцији, Закона о комуналним делатностима и Закона о инспекцијском надзору.**

Најпосебнији пропис има предност у примени. Исто правило важи и када се ради о прекршајима. Најпосебнији пропис је Одлука о постављању башта угоститељских објеката, па Одлука о комуналној инспекцији, па затим посебан закон - Закон о комуналним делатностима, па у примени следи општи инспекцијски закон - Закон о инспекцијском надзору, па општи управни закон - Закон о општем управном поступку (редослед примене прописа). Прекршај који се открива и санкционише је прекршај прописан Одлуком о постављању баште угоститељског објекта. Прекршај због неизвршења решења комуналног инспектора који би се примењивао је прекршај прописан Одлуком о комуналној инспекцији. Формулација: “обезбедити спровођење извршења решења које донесе инспектор” из казnenих одредаба чл. 56. и 57. Закона о инспекцијском надзору се односи на сложеније организације, које подразумевају поделу послова, дужности и одговорности, односно на спровођење управних мера изречених инспекцијским решењем које имају трајан рок примене (трајна примена мере). Оваква формулација, пре уношења у измене и допуне Закона о инспекцијском надзору, већ је била садржана у члану 39. тачка 1) Закона о управној инспекцији, у погледу неизвршења решења управне инспекције, као инспекције која врши надзор над органима управе.

- 3. Које су обавезе грађевинског и саобраћајног инспектора при извршењу решења. Да ли инспектори учествују у извршењу решења?**

Постоји различита пракса по општинама и градовима, зависно од величине јединице локалне самоуправе и обима посла, у спровођењу управног извршења решења донетог у поступку инспекцијског надзора. Одређене општине и градови су основали извршну службу (службу за извршење), као службу за управно извршење решења донетих у управним поступцима, махом у поступцима инспекцијског надзора. Када у контролном инспекцијском надзору, у складу са чланом 6. став 7. и чланом 41. став 2. Закона о инспекцијском надзору, утврди да управне мере изречене решењем надзирани субјекат није извршио, инспектор доноси решење о извршењу. Закон о општем управном поступку у члану 193. прописује да решење о извршењу доноси орган који је донео првостепено решење. Ово се, по правилу, тумачи и примењује тако да инспектор доноси решење о извршењу (раније: закључак о дозволи извршења). Међутим, решење о извршењу може да донесе и руководиоца службе за извршење, ако је таква служба образована у локалној самоуправи и та служба има свог руководиоца, који је систематизацијом или посебним решењем о овлашћењу, у складу са законом постављеним условима

у погледу стручне спреме и положеног испита, овлашћен да доноси решења у управном поступку – овде решења о извршењу и друга решења која се доносе, односно могу донети у поступку управног извршења. Претпоставка је да ако је служба за извршење образована да има руководиоца овлашћеног за доношење решења. У том случају, инспекција би доставила извршно решење служби за извршење ради доношења решења о извршењу и спровођења управног извршења. Инспектор, у складу са чланом 41. став 2. Закона о инспекцијском надзору прати извршење решења и о томе подноси периодичне извештаје руководиоцу инспекције. Службено лице извршне службе (управни извршитељ), ако је образована, спроводи извршење и обавештава инспектора о стању извршења, непосредно или преко руководиоца извршне службе. Руководилац извршне службе или инспектор - опет зависно од тога да ли је образована служба за извршење - одлучује о одлагању и обустављању извршења, што се чини у форми решења (члан 202. став 6. и члан 203. став 2. Закона о општем управном поступку), и одговоран је за законитост спровођења управног извршења. Службено лице извршне службе, ако је образована, сачињава записник о извршењу, службене забелешке, дописе, обавештења, бележи трошкове извршења, спроводи непосредне, фактичке радње извршења, организује спровођење извршења и координира са лицем које спроводи извршење, ако се извршење спроводи преко другог лица, у складу са чланом 197. Закона о општем управном поступку, и стара се да се са уклоњеним, одузетим, напуштеним стварима поступа на прописани начин. Ако извршна служба није образована, односно ако у јединици локалне самоуправе није одређено службено лице које ће обављати послове управног извршења, ове послове обављаће инспектор. Ако извршење преко другог лица није могуће или није погодно да се постигне сврха извршења, спроводи се управно извршење посредном принудом (путем новчаних казни), у складу са чланом 198. Закона о општем управном поступку, па се доноси решење којим се изриче новчана казна. У складу са чланом 200. Закона о општем управном поступку, ако сврха извршења обавезе не може да се постигне извршењем преко другог лица или изрицањем новчане казне, извршење се спроводи непосредном принудом. Према томе, зависно од обележја предмета извршења, може доћи до промене средства (начина) извршења, о чему се доноси решење. Решења, како је то наведено, доноси руководилац извршне службе. Ако није образована служба за извршење, набројана решења која се доносе у поступку управног извршења би, налазимо, имао да донесе инспектор.